

”המראה השבעה עשר”

”אני שר המלאכים.”

”אני ישו מנצרת בן האיש שקם לתחייה מבין המתים.”

”בקשי נר. הניחי אותו דלוק. שפול אלה

שיבואו בפנסייה הזאת, יחקו אותך.”

יום שישי 31 במאי 1974 מ 9:45 ל 10:05.

לא חיפיתי לביקרו של ישו כי לא היה זה היום השיש הראשון של החודש.

אבל כול הבקרים, אחרי שאני מלווה את הילדים לבית הספר, אני הולכת עד לקפלה

לבקר אצל ישו, אחרי כן הכומר נותן לי את ההתייחדות.

הבוקר של ה 31 במאי, ניגשתי לקפלה כמו בימים האחרים. האדון הכומר לא נתן לי

עדיין את ההתייחדות, כאשר האחות Bruno באה לקחת אותו לראות חולה. החולה הזה גר

בדיוק על יד הכנסייה, והכומר אמר לי : " איני חושב שאתעכב הרבה זמן, אתן לך את ההתייחדות כשאחזור."

ברגע זה, נשארתי, אם כן, לבדי בקפלה. פתאום, ראיתי את הילת האור מצטיירת, כרגיל, במקום שבו היה ארון הקודש. ההילה היתה רחבה יותר ונראתה פחות גבוהה מהפעמים הקודמות. הייתי לבדי, ונראה שהאור חיכה למישהו. רצתי לחדר האוכל סמוך לקפלה. אמרתי ל J. , פקידה, שתלך לקרא לאחות Bruno , שהיתה , אני חושבת, בכיתתה בשעה זו.

חזרתי מהר לקפלה מול האור שהיה תמיד כאן, אבל לבדו. כרעתי על ברפי ; ברגע הזה בדיוק, מישהו הופיע, אבל לא היה זה ישו. כאשר האחות Bruno הגיעה, אמרתי לה : "יש מישהו אבל אין זה ישו. זה מישהו שאיני מכירה."

הפעם, הרגשתי טוב בקפלה, בעוד שבפעמים הקודמות, הרגשתי מובלת למקום אחר, וכאשר האחות Bruno נכנסה, שמעתי אותה היטב, בעוד שבפעמים הקודמות, לא שמעתי ולא ראיתי דבר, כולי מרוכזת במראה של ישו.

האישיות הלא מוכרת החזיקה מן דגלון, למעלה, צלב קטן ; הצלב הזה כמו כן גם המקל, היו מאותו גוון, והבריקו כזהב. מתחת לצלב, נס עשוי בד, כנראה, כולל שלוש מילים, ונדמה שהבחנתי בראשונה ובאחרונה : "QUIS...DEUS" (מי כאל). המקל נגמר בקצהו החיצוני בחוד בצורת חנית או כידון. האישיות נראתה עם שער קצר ומתולתל, דומה לחייל. אדרתה היתה קצרה, ידה הימנית החזיקה באמצע המקל, מין רצועה היתה קשורה לרגליים.

הוא הביט בי, ושאלתי אותו : " מי אתה ?"
הוא ענה לי :

"אני מברך אותך בשלום." (הוא עשה לי סימן בראשו.

"אני מיכאל שר המלאכים, האל שלח אותי."

תראי את תעלומות הגזאל, ותחזרי על כול משפט, לאט,

לאט אחרי."

אמרתי לו : "אם האל הוא ששולח אותך, אני אציית לך."

שר המלאכים היה תמיד כאן כאשר הוא אמר לי :

Per Mysterium Sanctuae Incarnationis Tuae.⁷

(על ידי תעלומת ההתגלמות הקדושה שלך.)

ברגע זה הוא נעלם.

אחר כך ראיתי מישהו לבוש כולו לבן, על הברפיים. חשבתי שזה מלאך. הוא הסתפל בנערה יפה, עם מטפחת על ראשה. כשהיא ראתה את המלאך, היא ברכה לשלום, ונשארה הראש מוטה, היא הניחה אחת אחר השנייה את הידיים על החזה באותה הצורה שהאדון לימד אותי. שמתי לב לאותה התנועה שהרשימה אותי. כמה שניות לאחר מכן, הכול נעלם. אחר כך אני רואה שוב את שר המלאכים שאמר לי :

"Per Nativitatem Tuam." (על ידי יום המולד שלך)

שר המלאכים נעלם.

אז אני רואה תינוק בעריסה מגומא או על קש בצורת עריסה ; הרבה אנשים מסביב, בשמלה ארוכה, כאילו מסתכלים בו ומתפעלים... אחר כך הכול נעלם.
אני רואה את שר המלאכים באותו המקום (אני חושבת שהוא תמיד כאן, זאת פשוט אני, שאינה רואה אותו עוד, ללא ספק משום החשיבות של התמונה החייה שהוצגה בפניי). הוא אומר לי :

"Per Baptismum et Sanctum Jejunium Tuum."

(על ידי טבילתך וצומך הקדוש.)

שר המלאכים נעלם מעיני ואני רואה את ישו, מלווה אדם גבוה, אבל פחות גבוה ממנו. הוא לבוש מן גלימה כאילו היא מפרווה עם שער קצר.
אני רואה מים זורמים כמו נחל והאיש הזה שופך מהם על ראשו של ישו. הוא מחזיק מצקת בידית, לוקח מים מן הנחל ושופך אותם על ראשו של ישו.
כמה שניות לאחר מכן, ישו מעפיל בשביל עולה, וכאשר הגיע למעלה, הוא יושב שם. הוא משלב את הידיים, נושא את העיניים לשמיים כאילו להתפלל, ואחר כך, הכול נעלם.

אני רואה שוב את שר המלאכים האומר :

"Per Crucem et Passionem Tuam ." (על ידי הצלב שלך ותאוותך)

שר המלאכים בעלם ואני רואה את ישו נושא על כתפו הימנית צלב הנראה כבד מאוד.
הוא נושא אותו בקושי, הולך באמצע השביל.
משני צדיו של השביל, המון אנשים נראה צוחק. כמה מהם מרימים את ידיהם כאילו
רוצים הם לדורק לעברו דבר מה.
ישו לא נפל למרות משקל הצלב שלו, והתפלאתי על כך ; כמה פעמים חשבתי שהוא
עומד להתמוטט על הדרך. ישו המסכן.
אחר כך התמונה נעלמה.
שר המלאכים נראה שוב ואמר לי :

"Per Mortem et Sepulturam Tuam." ("על ידי מותך וקבורתך")

אני רואה את ישו על הצלב, כמו מת, הראש מוטה לפנים, החזה ערום, פצע גדול בצד
ימין, ותחת הפצע, זרם דק של דם קרוש, אני חושבת.
שלושה אנשים עומדים לרגלי הצלב - אחד מכול צד, בעמידה - מסתכלים בעצבות
בפניו של ישו. האיש מהאמצע על הברכיים, לרגליו, ומחבק בשתי ידיו את רגל הצלב,
כאילו רוצה הוא לנשק את רגלי ישו.
אני מרגישה דמעות זולגות מעיני. רגלי ישו מונחות על כן מעץ.
התמונה נעלמת ; אני רואה את שר המלאכים האומר לי :

"Per Sanctam Resurrectionem Tuam."

("על ידי תחייתך הקדושה")

ברגע זה אני רואה שוב את ישו חי.
שמחה נפלאה שטפה אותי ; הוא הופיע לפני כמו בפעם הראשונה, הערב של ה 23
בדצמבר 1972, מחייך, הידיים מושטות אלי כאילו לקבלני. נדמה לי שאני רואה אותו
בפעם הראשונה.
אחרי שראיתי אותו מת על הצלב, אני רואה אותו חי, ישו חי, קם לתחייה מבין המתים.
הוא אומר לי :

**“אני ישו מנצרת, בן האיש הקם לתחייה מבין המתים.”
 “הביטי בפצעי.”**

בידו הימנית, הוא הסיר את הצד הימני של שמלתו (אם כי היא נראית פתוחה למחצה).
 אז ראיתי פצע עמוק שלא דימם.
 על גב ידו הימנית ראיתי חור קטן.
 גם הבחנתי חור קטן בכף ידו השמאלית המושטת אלי, וחור בכול אחת מרגליו.
 אחר כך ישו אומר לי :

“התקרבי ונגעי בצדי.”

קמתי ; קרבתי את ידי הימנית, ובשתי אצבעותי-האצבע והאמה, נגעתי את קצה
 פצעו שנראה עמוק.

הייתי נרגשת מאוד ואמרתי : “אדון, סבלת כה הרבה בשבילנו .”
 הייתי עצובה למחשבה שישו סבל כה רבות למען העולם, לחטא העולם, לכפיית תודה
 של העולם, לכולנו, חוטאים מסכנים.
 פרעתי שוב ברך, וישו שב לתנוחתו הקודמת, ואת אומרת הידיים מושטות כלפי.
 שמלתו חזרה למקומה הרגיל.
 אחר כך ישו אמר לי :

“אמרי זאת בקול רם :”

ישו אמר לי כול משפט זה אחר זה ואני חזרתי עליהם.

“ישו מבקש להודיע לעולם כולו את התפילה שלימד אתכם.

הוא מבקש שהצלב המפואר והמקדש יוקמו בתום השנה הקדושה, כי
 היא תהיה השנה הקדושה האחרונה.”

“שבכול שנה תיערך חגיגה רשמית ביום בו Madeleine ראתה

את הצלב בפעם הראשונה.

כול אלה, מלאי אמונה, יבואו לחזור בתשובה, ייגאלו בחיים אלה

ולנצח.

לשטן לא תהיה עוד שליטה עליהם.”

כמה רגעים אחר כך ובקול צמוק מאוד :

**"לאמיתו של דבר, אני אומר לכם, אבי שלח אותי כדי
לגאול אתכם ולתת לכם את השלווה ואת השמחה.
דעו שאני אהבה וחמלה."
אחר כך הוא מוסיף :**

"זה הסוף של המסר שלי."

ישו היה עוד כאן כאשר שר המלאכים, בלי להיראות, אמר לי את הדברים הבאים,
שאמרתי :

"Per Admirabilem Ascensionem Tuam." (בעלייתך הנפלאה).
ברגע זה ישו הרים את היד עלי ואמר לי :

**"שהשלוש ישרור כך ובכול אלה המתקרבים אליך."
ישו הוריד את היד, אחר כך ראיתי אותו עולה, לאט, ולהיעלם.
אני רואה שוב את שר המלאכים שאומר לי :**

"Per Adventum Spiritus Sancti Paracliti."

(על ידי רוח הקודש, הפרקלט).

הפעם הזאת, שר המלאכים לא נעלם ; הוא נשאר ואמר לי :
**"ישו עזב אותנו זה עתה, אבל תראי אותו שוב."
הוא מוסיף את הדברים האלה שחזרתי עליהם :**

**"Per cujus imperii Nomen est in aeternum, ab
omni malo libera nos Domine."**

(על ידי זה שלשמו יש מלכות נצחית, מכול רע, גאל אותנו אדון).
ובלי להדגיש לחזור על כך, שר המלאכים מוסיף :

”הדבר אומר : על ידי זה שלשמו יש מלכות נצחית, מפול
 רע, גאל אותנו, אדון.”
 אחר כך : ”אמרי זאת בקול רם :”

”האל טוען כנגד הכמרים את האיטיות שלהם במילוי המשימה שלהם
 ואי האמונה שלהם. האל ביקש מהם להודיע לעולם את הנפלאות של מי
 שקרא Madeleine מהאמלה לאורו הנפלא, כי הצלב המפואר ייפה את
 העיר של Dozulé. הם לא עשו את זה. זאת הסיבה לחוסר המים בבריכה
 הזאת.

צרה גדולה של בצורת תרד על העולם כולו. שהכמרים יקראו בעיון
 את המסר ויכבדו היטב את מה שהם נתבקשו לעשות.”
 ”בקשי מהאיש הנוכח פאן שיתן לך נר.”
 הסתובבתי, ושאלתי מהאחות Bruno שתיתן לי נר.
 כאשר החזקתי אותו, שר המלאכים אמר לי :

”הניחי אותו דלוק במקום, שבו ישו עזב אותך. כול אלה
 שיבואו לקפלה הזאת ייחקו אותך.”
 רגע לאחר מכן :

”יש לך כול היום, להודיע זאת לכומר ולאנשים המעוניינים
 לשמוע אותך ; תזכרי, הם יהיו מופתעים מזכרוךך.
 שהכומר ימצא מישהו שיקרא לפניו שלוש פעמים את המסר ושהוא
 יחזור על כך, הוא יהיה מסוגל.”
 שר המלאכים הביט בי ואמר לי :
 חוזר הביתה. תמסרי את הכתב הזה
 לכומר ברגע שבו יאמר לך : ”יש לי פגישה בהגמוניה בשבוע של הלב
 הקדוש.”

התפללי את תפילת תשעת הימים, שתתחילי ביום הלב הקדוש. תשעת הימים האלה יכללו תעלומה כול יום, התעלומות שלימדו אותך. אחר כך לכי לראות את ההגמון. אמרי לו שהאל שלח אותך. תגי לו את המסר השלם, שירע אותו. הדלתות ייפתחו, לב ההגמון יקסו.
 אז שמרתי היטב את הכתב הזה אצלי, עד שהכומר יאמר לי את המשפט שהודיעו. האדון עושה את הדברים היטב : ביום רביעי 12 ביוני, אדון הכומר בא לבית לומר לי : "יש לי פגישה בהגמוניה בשבוע הבא."

אמרתי לו : "זה השבוע של הלב הקדוש. ענה לי : "איני יודע..." "אני בטוחה...
 "למה?...?" באותו הרגע מסרתי לו את הכתב ששר המלאכים הכתיב לי - וזה היה באמת בשבוע של הלב הקדוש שהכומר נפגש בהגמוניה.

אחר כך עשינו את תפילת תשעת הימים, כולם יחד בקפלה. התחלנו אותה ביום הלב הקדוש, כפי שביקש זאת שר המלאכים.
 תשעת הימים האלה מסתיימים ביום השבת של השבוע שלאחר מכן, ושר המלאכים אמר : "אחר כך לכי לקראת ההגמון."

רציתי ללכת, לא למחזרת, כי זה היה יום ראשון, אבל ביום שלאחר מכן. הרגשתי את עצמי נישאת, משהו דחף אותי. לא היה לי שום אמצעי תחבורה (אני חושבת שהייתי לוקחת את האופנוע שלי) אבל **היה צריך** שאלך. האל רצה זאת על ידי שר המלאכים, הוא דאג להודיע לי. דחף בלתי מובן נתן לי את הכוח ללכת להגמוניה, עם המסר השלם. האכזבה שלי היתה כה גדולה כאשר האדון הכומר אמר לי : "אבל אין הולכים לראות את ההגמון ככה, אני צריך לקבוע פגישה ; ויתכן שההגמון לא פה, הוא לא יקבל אותך כך; צריך לציית, צריכים תמיד לציית."

הדחף שלי היה כה חזק - האדון הכומר עצר אותו- הוא אמר לי : "צריך לציית."
 יחד עם זאת, התחשק לי לא לציית, כי ידעתי שזה האל שנתן לי את הדחף הזה כדי ללכת לראות את ההגמון ולהביא לו את המסר שהאל נתן לי.

אם אומר לכם שבכיתי ; זה היה ניסיון.

אבל צייתי לאדון הכומר.

יחד עם זאת, הייתי בטוחה שההגמון יקבל אותי, שהדלתות יהיו פתוחות לפני.

אבל כדי למצוא חן בעיני האנשים, לא שמעתי בקול האל.

אני חושב שהאל לא שלם עם זה.

יום שישי הראשון של חודש יוני, ישו לא הופיע.

המראה השמונה עשר "ישו מופיע אבל נשאר שותק."

יום שישי 5 ביולי 1974.

ישו מופיע אבל נשאר שותק.

יום שישי 19 ביולי 1974.

גילוי מים בפריכה (הרבה יותר מחמישים יום אחרי האזהרה של ה 3 במאי...)

המראה התשעה עשר

"בואו פולכם בתהלוכה ואל תחששו להתרחץ.
המים האלה אינם מעייין. אלה מים הפורצים מן האדמה."

יום שבת 3 באוגוסט 1974.

הייתי בגינה שלי כדי לראות אם הכביסה שלי יבשה. בחזורי הביתה, שמעתי קול מרחוק, הבא ממקום הצלב:

"זה מיכאל, שר המלאכים, האויני לי."

פרעתי ברך, בכיוון הקול:

"אמרי לפומר שיטיח את שלושת הצדדים של הפריכה, אבל לא את התחתית. בצד הרביעי, בכיוון הרוחב, בסוף המימד, דאגו לטיח 25 ס"מ, אחר כך עשו שלוש מדרגות.

בואו פולכם בתהלוכה ואל תחששו להתרחץ במי האבק האלה,
כי דעו שאתם אבק ואל האבק תשובו. אבל רוחכם תיטהר."
"המים האלה אינם מעייין. אלה מים הפורצים מן האדמה."
"מאוסר הוא זה, שיבוא להיטהר בלי חשש להתלכלך."

“זה מיכאל, שר המלאכים, האזיני לי.”

כרעתי ברך, בכיוון הקול :

“אמרי לכומר שיטייח את שלושת הצדדים של הבריכה, אבל לא את התחתית. בצד הרביעי, בכיוון הרוחב, בסוף המימד, דאגו לטייח 25 ס”מ, אחר כך עשו שלוש מדרגות.

בואו פולכם בתהלוכה ואל תחששו להתרחץ במי האבק האלה,

פי דעו שאתם אבק ואל האבק תשובו. אבל רוחכם תיטהר.”

“המים האלה אינם מעיין. אלה מים הפורצים מן האדמה.”

“מאושר הוא זה, שיבוא להיטהר בלי חשש להתלכלך.”

המראה העשרים

“אל תצטערי.”

יום שישי 6 בספטמבר 1974, בכנסייה.

ראיתי את הילת האור. האחות Marguerite-Marie היתה לבדה איתי ואמרת בקול רם : “הנה האור.” שמחתי כה גדולה, כאשר אני רואה את האור מופיע, שאיני יכולה להימנע מלהתפלל אליו.

אחר כך משמאל מקום לחם הקדוש (או משמאל לאור הזה), מיכאל שר המלאכים

מתייצב כרגיל ואומר :

“אני מברך אותך בשלום.”

מאלה ממקום הלחם הקדוש, אבל הוא אומר לי :

“אל תשתחוו לי לפני, אבל לפני מי שאת באה לעבוד.”

אז קמתי וכרעתי ברך לפני מקום הלחם הקדוש.

ברגע זה ראיתי קרני אור שפרצו מלחם הקודש ; היו כאילו בחיים והתחדשו בלי הרף מלחם הקודש, כמו ממקור אור (קשה להסביר).
מיכאל הקדוש, שהיה עדיין כאן, קצת משמאל, אומר לי :

**“אל תצטערי על עיניו של דוד הקטן.⁸ אם האל רצה בכך, זה משום
שלא עיניו הן עצומות, אבל אלה הם הוריו, שעניניהם עצומות לאור
האמונה.**

הניחי נר במקום שהאל עזב אותך בפעם האחרונה.”

פול זמן ששר המלאכים דיבר אלי, לחם הקודש לא הפסיק להפיץ את קרני האור.
אחר כך הכול נעלם.

יום שישי הראשון של חודש אוקטובר 1974 .

ישו לא הופיע.